

Slovensko Delavsko Podporno in Penzijsko Društvo

Ustanov. 21. nov. 1909

21. nov. 1909

DARRAGH, PENNSYLVANIA

GLAVNI ODBOR:

PREDSIEDNIK: Jos. Hauptman, Darragh, Pa. Box 140.
PODPREDSIEDNIK: Ivan Sever, Adamsburg, Pa. Box 51.
TAJNIK: Fran Plazzotta, Madison, Pa. Box 23.
ZAPISNIKAR: Ivan Flere, Adamsburg, Pa. Box 122.
BLAGAJNIK: Jos. Klauzar, Adamsburg, Pa. Box 88.

NADZORNIKI:

ANTON KLANČAR, Arona, Pa. Box 144. Predsednik.
JAKOB ŠETINA, Adamsburg, Pa. Box 108.
BLAŽ ČELIK, Adamsburg, Pa. Box 23.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. GEORGE BOEHM, Arona, Pa.

Znamenita obletnica: križarji.

Priredil A. H. SKUBIC.

Jutro 15. julija.

Proti jutru se vihar ni polegel, marveč se še ojačil do te mere, da ni bilo moči razpeti šotora, v katerem je imel kralj Ladislav navado poslušati vsaki dan po tri maše. Končno je dospel knez Vitold s prošnjo, da se služba božja odloži na ugodnejši čas in da vojska odrine naprej. Kralj je tej prošnji vstregel.

Ob solčnem izhodu je poljska vojska odrinila naprej, zanjo pa nepregledna karavana voz. V jedni uri po odhodu je veter nekoliko utihnil in razvili so prapore.

Kakor daleč je oko segalo, se je pokrilo polje kakor s prizidatimi evetkami. Noben pogled ni mogel pregledati vseh čet in cel gozd bojnih znamenj, pod katerimi so stopali znameniti polki naprej. Krakovska četa je šla pod rdečim praporom z ovenčanim belim orlom in ta je bil glavni prapor vse kraljevine, poglavitno bojno znamenje vse vojske. Nesel ga je Martin iz Vrotimovje, ki je imel v svojem grbu Polukožo, in je bil močan in daleč po svetu sloveč vitez. Za njim so šli dvorski do tojanstveniki; eden je nosil dvojnast litevski križ, drugi pa majhno zastavo. Pod benderom sv. Jurija je korakal oddelček svetih vojakov in znamenjih prostovoljcev, večinoma Moraveev in Čehov. Bili so to divji ljudje, zlasti pešci, ki so korakali za sulčarji, toda tako hrabri in tako besni v boju, da so bojevnikih odkakovali od njih, kakor pes od ježa. Bili pa so oboroženi s kosami, s sekirami in cepci, s katerim oročjem so grozno, nečloveško mlátili okolu sebe. Ti ljudje so se dali najeti od vsakega, kdor jih je plačal ter so se živel le z vojno, ropom in morenjem.

Poleg Moraveev in Čehov je korakalo pod svojimi bojnimi znamenji šestnajst poljskih praporov, od katerih je bil eden premoški, jeden levovski, jeden galiski in trije poljski, za njimi so stopali poljski pešci, oboroženi večinoma s kosami in sulicami. Mazoveška kneza, Jameš in Ziemovit sta vodila 21, 22 in 23 prapor. Potem so šla škofijska in gosposka krdela. Skupaj jih je bilo dvaindvajset. Bilo je to celo morje konj in ljudi nad katerimi je štrlel kviško gozd sulic z malimi benderi, za njimi pa vsa moč pešcev. Vsi so vedeli, da gre do v grozno bitko, vedeli pa so tudi, da mora tako biti in zato so šli z veselim srcem, prepevaje na božne bojne pesmi.

Na desnem krilu so stopale Vitoldove čete pod raznovrstnimi benderi, toda vse z isto litevsko hrabrostjo. Vseh oddelkov ni bilo moči pregledati, ker so se razprostirali preko polja in livad za jedno nemško miljo na širjavo.

Predpoldne je dospela vojska k vasi Logdan in k Tannenbergu ter se vstavela na robu gozda. Ta prostor je bil jako pripraven za počitek ter zavarovan pred vsakim nepričakovanim napadom, kajti na levi strani je ležalo dubrovsko jezero in na desni pa ljubičko jezero, pred vojsko pa se je razprostirala jedno miljo široka planjava. Na sredi te planote, ki se je nekoliko dvigala kviško

proti zapadu, je bil zelen log, zvan Grünwald; nekoliko dalje so se lesketale slannate strehe ter pustno in otožno obrežje pri Tannenbergu. Nikdo ni pričakoval križarjev ta dan, vendar pa so bile čete za vsak slučaj postavljene v bojnem redu, radi večje sigurnosti. Vojska se je hotela odpočiti. Na Vitoldovo povelje so poslali predne straže proti Grünwaldu in Tannenbergu, da preiščejo okolico in pazijo na sovražnika. Kralju pa so postavili šotor na obrežju jezera Lubeč, da je mogel prisostvovati službi božji.

Jagelo, Vitold, mazoveška kneza in vsi bojni svetovalci so šli v šotor, da se pred groznim dnem priporočijo bogu in da vidijo kralja. Videli so ga, ko je korakal v sivi obleki in z resnobnim liceem, s katerega je bilo moči brati veliko skrb.

Nekoč je obiskal Jagelo križarske pokrajine z ognjem in mečem, toda to je storil še kot poganski litvinski knez; vendar ko je sedaj kot poljski kralj in kristjan videl požgane vasi, pusto pogorišče, kri in solze, se je prestrašil jeze božje! Toda evo, danes ali jutri se vsa zemlja omadežuje s krvjo. Resnica, da ta sovražnik dela v nebo vpiljočo krivico, vse kako pa nosi križ na svojem plašcu in branijo ga tako velike svetinje, da se je umikala vsaka misel na boj pred njimi. Vsa vojska se jih je bala. Ne sulmeče v sekir, temveč svetih moči. "Kako hočemo dvigniti roko na velikega mojstra, ko pa ima na oklepu škrinjico za svete ostanke in v njej spravljen ostanek svetega križa?"

Vitold se tega ni bal in je šil na bitko.

Prihod Križarjev. Izzivanje.

Duhovnik iz Klobecka je ravnokar odslužil prvo mašo in župnik kašiški bi imel služiti drugo,

med tem je šel kralj ven pred šotor, da si nekoliko zavremel, kar nakrat pridružil na penastem konju plemič Hanko Ostojčič ter zakliče še poprej, predno skoči s sedla: "Nemci gredo!"

Na te besede planejo vitezi po koncu, na kar kralj zakliče: "Kje si jih videl in koliko jih je?"

"Videl sem jeden počk v Grünwaldu, toda za tem polkom se je dvigal praž, kakor bi jih šlo ondi še več," je odgovoril Hanko.

Vitold, kateremu je kri vdarila v glavo je zavpil: "Odpovejte drugo mašo — in dajte mi konoja." Kralj pa mu je položil roko na ramo in mu rekel: "Pojdi ti, brate, jaz pa se vdeležim sv. maše."

Na to so prihajali razni glasniki ter povedali koliko sovražnih polkov so videli. Nikakega dvoma ni bilo več, da vstaja križarska vojska prihaja, da zastopi pot kraljevim četam. Vitezi so odjezdili k svojim krdelom, kralj pa je šel v šotor, kjer se je brala sveta maša. Ko je zopet izstopil iz šotora se je sam na lastne oči prepričal, da so poslanci govorili resnico, kajti na obzorju, kjer se je končala obširna ravan je bilo videti nekaj črnega, prav kakor bi nakrat zrastle gozd na praznem polju. Ko je tako pregledal obzorje, vpraša svojega podkancelerja:

"Katerega svetnika god obhajamo danes?" "Spomin razposiljatve apostolov," je bil odgovor. "Torej god razposiljatve apostolov bo poslednji dan za toliko tisoč kristjanov, ki se pobijejo na tem polju."

Na to mu pripeljejo konja, v daljavi pa se pojavi šestdeset sulčarjev, ki jih je poslal Zindram iz Maškovic, kot telesno stražo kralju.

Brž ko je kralj začutil pod seboj konja in sulice v roki, se je nakrat ves spremenil. Tuga mu je zginila z lica, male črne oči so se lesketale in na licu se je pojavila rdečica — nekdanja bojna strast se ga je znova polotila.

Med tem je nemška vojska zapustila polagoma višino, stopala mimo Grünvalda in Tannenberga ter se vstavila v bojnem redu v redi polja. Iz poljskega tabora je bilo moči razločno videti celo morje konj in vitezov pod železnimi oklepi. Bistrejše oči so razočevala tudi razna znamenja kot: križe, orle, meče, čelade, glave zubrov in medvedov.

V križarski vojski se je dalo na mah spoznati dva polka velikega mojstra, v katerima se je nahajal ovet križarskih vitezov, in poglavitno četo celega reda, kateri je zapovedoval Friderik von Wallenrod, ter močen polk sv. Jurija z rdečim križem na belem polju in mnogo drugih križarskih čet, ki so prišle iz križem sveta. Bili so tam gosti iz Avstrije iz Bavarske, iz Švabske, iz Švice, iz slavne Burgundije, iz bogate Flaandrije, iz solnčne Francije, o katerih vitezhov so pripovedovali, da še takrat, ko leže na tleh, izgovarjajo bojevitke besede, iz prekomorske Anglije, domovine najboljših strelecev, celo iz daljne Španije, kjer je vs ed neprestanih borb s Saraceni bila takrat vitežka čast in hrabrost v najlepšimi evetju.

Križarji so zrlj z visočine na lesnato nižino ter videli na robu gozda samo nekoliko poljskih praporov, zato niso bili povsem gotovi ali je to že vsa poljska vojska ali ne. Na levi strani poleg jezera je bilo res videti večje krdelo bojevnikov, v trščju se je nekaj lesketalo nalik sulicam in kopjem, kakršna so rabili Litvinci. Toda to so utegnile biti le številnejše poljske prednje straže. Še le ubežniki iz razrušenega Gilgenburga, so velikemu mojestru pritrdili, da pred križarsko vojsko stoji vsa poljska moč.

Zaman so pripovedovali ošabnemu Ulriku o poljski moči, ker on jim ni hotel vrjeti, vjel pa je svoji prevzetni domišljiji, da bo slavno zmagal. Še prednjih straž ni pošiljal, toliko je zaupal v lastno moč. Svojege nasprotnika je jako nizko cenil in ko mu je gnjevski komtur, ki je dal na lastno roko preiskati okolico, povedal, da je Jagellova vojska mnogo številnejša, mu je Ulrik odvrnil:

"Kakšne čete so to! Samo s Poljaki imo imeli nekoliko posla, vsi drugi pa, ko bi jih bilo še toliko, so bolj sposobni za žlice, kot pa za orožje."

Ulrik je kar koprnel, da se vdarita, vendar Nemci niso mogli vdariti na Poljake, kajti oni stali v gozdu in na nekem gozda, kajti njih vitežstvo je bilo siče grozno na odprtjem polju, ni pa se znalo bojevati v gošavi.

Radi tega so se zbrali glavni nemški poveljniki za kratko posvetovanje okrog velikega mojstra, na kak način bi bilo mogoče zvačiti sovražnika iz hoste.

Bilo je okolu poludne in solnce je bilo visoko.

"Tukaj ne bomo čakali," pravi Ulrik. "Kaj naj storimo?"

Po daljšem posvetovanju sprejeli so mnenje Gerodorfa da naj se pošljeta k poljskemu kralju dva glasnika z naznanilom, da mu veliki mojster pošilja dva meča in da poziva Poljake na smrtni boj in ako mu je bojno polje vremajhno, da mu hoče Ulrik nekoliko polja odstopiti.

Kralj je bil ravnokar prijezdil k glavnemu praporu, ko mu povedo, da se bližata dva glasnika od križarske vojske in prav veselil se je, menec, da sta poslanca miru. Toda kako je bil presenečen, ko stopita poslanca pred njega in spregovorita:

"Veliki mojster Ulrik, pozivlje vaše veličanstvo, gospoda in knjeza Vitolda na smrtni boj in da srodbode nekoliko vašo hrabrost, katere vam očitno primanjkuje, pošilja vam ta le dva gola meča s naročilom, da vam nekoliko odstopi s polja, ako ga imate za bitko vremalo, da se vam ne bo treba skrivati po hosti."

Nadaljevanje na 8. strani.

AVSTRO-AMERIKANSKA-LINIJA.

NOVI PAROBRODI VOZIMO iz AVSTRO-OGERSKE v NEW YORK in OBRATNO

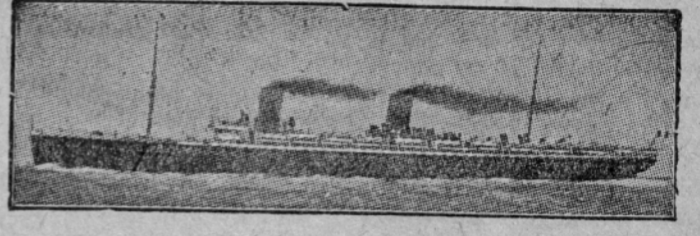
PARNIKI PLUJEJO IZ NEW YORKA:

Table listing shipping schedules: M. Washington 13. July 1910, Argentina 14. Sept 1910, etc.

Železniške cene na teh ozemljah so najceneje in imenovana pristanišča najbližja Vašega doma. Dobra in priljudna postrežba; obćuje se v SLOVENSKEM JEZIKU

Phelp Bros. & Co., New York, N. Y.

Compagnie Generale Transatlantique

New York v Avstrijo čez Havre Basel. Veliki in brzi parobrodi. La Provence 30.000 HP, La Lorraine 22.000 HP, etc.

Potniki tretjega razreda dobivajo brezplačno hrano na parnikih družbe. Snažne postelje, vino, dobro hrano in razna mesna jedila

Parniki odplujejo vsak četrtek. Glavni zastopnik za zapad, Maurice W. Koźminski, glavni zastopnik za vzhod, Frank Medosh, agent na 9478 Ewing Ave. S. Chicago, Ill. A. C. Jankovich, agent na 2127 Archer Ave. Chicago, Ill.

Advertisement for Otto Horacek, a diamond and watchmaker in Chicago, Ill. 1843 Blue Island Avenue. Products include diamonds, watches, and gold jewelry.

Advertisement for Kašparjeva Državna Banka, offering loans and services. 1901 Blue Island Ave. & 19 ul. VLOGE \$3,000,000 00, GLAVNICA \$200,000 00, PREBITEK \$100,000 00.

Large advertisement for The Collins New York Medical Institute. Features a portrait of Dr. E.C. Collins and an illustration of a muscular man. Text describes various medical services and locations in New York City.

RAZNO IN DRUGO

Priznanje. Rudarjema, Ivanu Pavišiču in Franu Kavčiču III. v Idriji, se je priznala za njuno zvesto 40letno službovanje častna svetinja.

Nezgoda. Tri prste je odrgalo delavcu Borovniku in cirkularni žagi na Koroški cesti v Mariboru.

Strela je ubila hlapec Steinbauerja pod kozolecem Jos. Urbana iz Švanberga na Sp. Štajerskem. Trije hlapeci, ena dekla in tri ženske, ki so grabili seno na travniku, so iskali pod kozolecem zavetje pred dežjem.

Samomor vojaka. Ustrelil se je v Gradu 22 letni pešec Poplatnik iz Gajovec pri Ptujcu.

Brezsrčna mati. Žena čevljarja Maleša v Gosposki ulici v Celju je ravnala zelo grdo s svojo itak že v rasti močno zaostalo 9 letno hčerko. Pretepeala jo je za najmanjše stvari. Nedavno tega jo je zaprla v temno klet, odkoder je dekla, ki je bilo vso zbito, rešil šele policaj. Brezsrčno mater se je naznanilo.

Točo so imeli v St. Ilju in okolič pod Velenjem. Škode je precej — zlasti po vinogradih.

Vsled zastupljenja je umrla v Artičah na Štajerskem žena župana Slovence. Nekaj dni na to je umrl tudi njen mož.

Zvišanje doklade na pivo. Cesar je sankcioniral v štajerskem deželnem zboru sklenjeni okvirni zakon glede davka na pivo. Za zvišanje tega davka so glasovali tudi slovenski klerikalni poslanci.

Radi detomora. V Podvincih na Štajerskem so zaprli posestnika Petroviča, p. d. Žepka, ker je na sumu, da je imel s svojo dečko otroka, katerega je pa baje po rojstvu zadavil in pod nekim drevosom pokopal. Tudi dečko so zaprli.

Detomor. V Kostivnici pri Rogški Slatini je porodila Antonija Inkret nezakonskega otroka, ga takoj po porodu umorila in zakopala v bližnjem gozdu. Detomorilko so zaprli.

Obesil se je v zaporu Gradišču ob Soči neki Josip Jazbec iz Gorice, katerega so aretirali na postaji v Zagraju radi tatvine.

Železniška nesreča. Med postajama Bratil in Buča na Ogrskem sta trčila dva tovorna vlaka. 15 vozov je razbitih. 4 železničarji so mrtvi, en železniški inženir je ranjen.

Odkodnina za otroka. Pri St. Sebastijanu blizu Sp. Dravograda je povozil celovski stavbenik Eggenberger z avtomobilom 6letnega dečka Mačenika tako, da je umrl. Eggenberger je prostovoljno plačal dečkovim staršem 4000 K odkodnine.

Častnik pod vlakom. Iz Hrastnika se poroča: Neki nadporočnik 97. pešpolka v Trstu se je vrgeel na postaji pod tovorni vlak. Vendar pa ga stroj počasi vozečega vlaka ni zmečkal temveč porinil na stran. Spravili so ga v Celju v vojašnico in od ondat nazaj v Trst. Baje se mu je zmešalo.

Napad. Nedavno tega je v Trstu v neki hiši na stopnicah napadel Grk Juri Bueciol mlekarico Josipino Tavčar iz Duntovlj. Zagrabil jo je za vrat, da ni mogla kričati. Neka ženska je slišala ječanje ter poklicala stražnika, ki je Grka aretiral.

Šolske deklice zlorabil in mladino z grdimi besedami pohujševal je nadučitelj Engelbert Hinterholzer v Obrajni pri Radgoni. Graško deželno sodišče ga je obsodilo na 4 mesece težke ječe.

Zrtev nevihte. V petek, 10. junija, je bila pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju huda nevihta. Okoli pol treh popoldne je v vaši Apače tresčilo v poslopje posestnika Blazine. Domači 27letni sin Josip Blazina je imel posla v kolarnici in je bil od strele zadet ter takoj mrtev. Poslopje je pogorelo do tal.

Zastavljalnico osleparil. Zlatar Detschko v Mariboru je zastavil v tamkašnji zastavljalnici za dva tisoč kron prstanov s ponarejenimi dragimi kamni. Ko so imeli priti prstani na dražbo, ker jih ni nihče rešil, se je izkazalo, da so kamni ponarejeni. Detschko je izginil iz Maribora. Bil je kljub slovenskemu imenu zagrižen nacionalce.

Pokvarjeni nemški otroci. V fürstenfeldski okolici je neki 12letni deček Franek Kasper posilil

9letno šolarico Kohl in jo potem zbedel do smrti. Malega morileca so izročili sodnji.

Samomor starca. V Ptujcu se je ustrelil 70letni vratar južne železnice v p. v. sence. Bil je takoj mrtev. Vzrok neozdravljiva bolezen.

Umor. V Radomu na ruskem Poljskem je neki policijski agent ustrelil žandarmerijskega polkovnika pl. Wonsiatskega. Morilec in neki sokrivce sta se na mestu usmrtila.

Veliko srce ima princezinja Chimay, ki je svoj čas ušla svojemu možu ter se poročila s ciganskim primasom, Rigo. Tudi ta ji ni ugajal, zapustila ga je ter vzela nekega Rizziardijsa. Toda tudi od tega se hoče ločiti. Upa, da dobi še četrtega moža.

Nova trdnjava. Kakor poročajo češki listi, hoče vojna uprava mesto Přerov na Moravskem spremeniti v trdnjavo. Okoli mesta hočejo zgraditi velike moderne fortifikacijske zgradbe. Vojna uprava smatra to mesto zaradi tega za tako važno, ker je križišče večih železnic.

Povodnji v Mali Aziji. Mesto Hassankaleh v Mali Aziji je skoraj popolnoma uničeno. Več sto ljudi je mrtvih in še več ranjenih.

Nesreča v Mariboru. V sredo, dne 8. junija so na Tržaški cesti postavljali nove brzozjavne drogeve. Delavec Alojzij Greiner je poleg drugih nesel težak brzozjavni drog. Greiner je nesel drog v sredini na rami. Ker so njegovi pomagači vsled polzke poti naenkrat drog izpustili, je vsled velike teže Greinerju izpodrsnilo ter je padel. Drog mu je docela zdrobil glavo, ter je bil pri prči mrtev. Ostali delavci menda niso krivi Greinerjeve smrti, ker niso mogli obvarovati njegovega padca. Drogovi so navadno čez 300 kg. težki, a to težo bi morala nositi po dva delavca.

Dva človeka zgorela. Nedavno tega je udarila na Učaku pri Trojanah strela v Cvetov kozolec in ga užgala. Ljudje so prihiteli od popoldanske službe božje in poizkušali ogenj pogasiti, oziroma omejiti. Toda kljub temu se je ogenj razširil na vsa gospodarska poslopja in na hišo. Vse je pogorelo do tal. Najhujše pa so šele opazili, ko se je kozolec že zrušil. Na kozolecu v seni sta namreč spala 34 letni Avgust, domači rejene, in 31 letni Srinov Marko ter sta zgorela. Splošna sodba je, da ju je strela ubila ali vsaj oamnila.

Zagorenet slučaj. Dne 15. junija je privedel Anton Razmann iz neke vasi pri Kopru v tržaško bolnišnico dva kmeta, in sicer Antona Santiča in Josipa Koejančiča. Kmeta sta imela vsak po eno kroglo v nogi. — Razman je pripovedoval, da ju je neki Josip Busaj obstrelil po nesreči. Zdravnikom se pa to ni zdelo verjetno ter so stvar naznanili državnemu pravniku.

Nezgoda z avtomobilom. V soboto dne 4. junija se je dogodila v bližini Ptujca precejšnja nesreča. Posestnik Joško je peljal voz kamenja proti Jurovcem. Proti njemu pridirja neki motor, konji se splašajo in skočijo ob stran cepte ravnvo v momentu, ko je pripeljal motor do voza. Mož, ki je vozil z motorjem, je odletel daleč v stran, motor pa se je razbil na kosce. Tudi konji so dobili poškodbje. Te nesreče z avtomobili bogatašev se ponavljajo že kar vsak dan.

Vzgoja šolske mladine. Mnogokrat se slišijo pritožbe, da je slovenska šolska mladina precej surova. Žal, da so take pritožbe mnogokrat opravičene. Temu pa ni vzrok niti mladina sama, niti domača vzgoja, marveč duhovščina, zlasti kateheti. Saj se dobe veroučitelji, ki pravijo otrokom, da je greh, pozdravljati liberalce. V Dobju na Štajerskem je župnik celo na prižnici pozival, naj nihče ne pozdravlja liberalcev, ker je to greh. Neki misijonar v isti župniji je pa celo trdil, da stori smrten greh, kdor pozdravi liberalce. Ob takih okoliščinah je seveda nemogoče, da bi učitelji iz svojih učencev napravili vpludne ljudi.

Kravo klanje med — menih. Solun. 14. junija. Na Sv. Goriški so se v samostanu Iver med sabo stekli menih. Ker so menih rabili orožje, je nastalo v kratkem kravo klanje. Dva menih sta bila na mestu mrtva, 16 pa jih je težko ranjenih. Tukaj

šnji namestnik valija je s posebnim parnikom odplul na Sv. Goro, da preišče dogodek in kaznuje krivce.

Toča je hudo pobila, kakor se piše iz Savinske doline, dne 10. junija popoldne, pri Žaleu in Grižah ter okolič in učinila neizmerno škodo zlasti v hmeljniki. — V St. Petru je strela udarila v telefonsko napeljavo v hiši nemškega Lenkota, ki je ravnno sedel z nekimi gosti za mizo. Lahko si je predstavljati, kako so se prestrašili, ko je naenkrat iz telefona švignil velikanski plamen, ki pa ni nič zlega povzročil.

Anarhisti v Trstu. 14. junija je izvršila tržaška policija dve hišni preiskavi, in sicer pri 26letnem modelirju Matiju Blasiču iz Pulja, stanujočem v ulici Francesco Domenico Guerrazzi 16, in pri 17letnem stavcu Romanu Rezzicij, stanujočem v ulici della Scalinata 3. Policija pravi, da je prišla na sled nevarnim anarhistom.

Med inštalacijo župnika. Dne 1. maja t. l. so inštalirali na Polensaku na Štajerskem novega župnika Poplatnika. Ob takih prilikah je že navada, da je ljudstvo bolj navdušeno. V takem navdušenju je prišlo v neki gostilni do pretepa, v katerem je Horvat zabodel Vilčnika z nožem. Vilčnik je izkrmavel in umrl. Pred mariborskim porotnim sodiščem je bil Horvat obsojen na tri leta težke ječe.

Senzacionalen proces o ruski policiji. — Pariz, 15. junija. — Pred tukajšnji poroto je pričel proces proti Rusu Mihajlu Ripsu, ki je lani meseca maja v nekem hotelu izkušal ubiti ruskega šefa politične policije polkovnika pl. Kottena. Rips se je potem sam javil policiji in povedal, da je storil atentat, ker ga je Kotten hotel angažirati kot "spicla" ruske tajne policije. Ripsa zagovarjata odvetnik Tomagini in sodrug Wollm. Kot priče so povabljeni poslanec Jaures, Pressense, znani Bureev, ki je razkril Azeva, ruski socialist Rubanovič, in drugi. Razprava bo zlasti zanimiva zato, ker se bo govorilo o najvažnejših aferah ruske politične policije sploh.

Samomor. Iz Laškega trga ob južni železnici se poroča dne 17. m. m.: Danes v jutro se je 22letna celjska poštna oficijantinja Ela Sadnik, ki je bila v substitucijo čez poletje prideljena tukajšnjemu poštnemu uradu, vrгла pod vlak, ki jo je ravnno preko bocka razdvojil. Mlado, brhko in zdravo deklo je baje gnala v zadnjem prostovoljno smrt — nesrečna ljubez. Njen oče, ki je bil poštni uradnik v Celju, se je pred leti tudi umiril.

Izkopan zaklad. V Belgradu je dlje časa kopljejo ulice v svrhu kanalizacije mesta. Pred 4 tedni sta dva delavca pri kavarni "Sebastopol" v ulici kralja Petra našla zabojo, poln zlatega denarja. Delavca si nista dolgo pomisljala; prilastila sta si zaklad in izginila. Zasedovati jih ni bilo mogoče, ker nihče ni vedel, kako se pišeta, samo za enega se je znalo, da mu je ime Stefan. Enega izmed teh delavcev so te dni prijeli. Toda mož, ki preje še nikdar ni videl toliko zlatega denarja, še manj pa se nadejal, da bi bil ta denar njegov, je ob pogledu na zaklad — zblaznel. Reveža so prepeljali v blazinico, kjer se zaman trudijo poizvedeti, kam je izginil njegov tovariš, in kam sta spravila cekine. Drugi delavec je izginil brez sledu. O tem dogodku govori danes ves Belgrad.

Nemška justica. Pred višjim vojnim sodiščem v Würzburgu je bil te dni obsojen neki topničar na dve leti ječe. Človek bi mislil, da se je mož kdove kako pregrešil, ampak stvar je čisto malenkostna. Topničar je bil malo pijan, pa se je sprl z nekim podčastnikom. Seveda bi bilo to po vojaških postavah že precejšnje "hudodelstvo", ako bi bil namreč topničar vedel, da ima opravka s podčastnikom. Tega pa ni mogel vedeti, ker je bil podčastnik oblečen v civilno obleko, topničar pa je bil pijan. Sodišče pa je podprlo svojo drakonično razsodbo s tem-le razlogom: Vsak častnik, vsak podčastnik, četudi je civilno oblečen, se natančno razločuje od civilne pakaje po — strumnem držanju. Med tisoč civilno oblečenih ljudi mora vojak takoj spoznati svojega predstojnika, če tudi je — pijan. To so argumenti, ki tudi — drže.

Resnica je! Kdorkoli Slovence je pošiljal denarje v staro domovino se je prepričal, da so ti točno in vestno tja dospeli v 11-13. dneh. Kdorkoli Slovencev se je obrnil na tvrdko Frank Sakser Co. 82 Cortlandt St., New York, N. Y., ali na njeno podružnico 6104 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O., da je bil vedno dobro postrežen in za svoje novce dobil tudi, kar mu je šlo.

Severova Zdravila je preizkusil čas in spoznal kot zanesljiva. Zato se lahko zanesete nanje. DOBER TEK SEVEROV ŽELODČNI GRENČEC Priznan daleč in široko kot najzaneslivejše zdravilo za okrepljenje želodeca in poživljenje prebave. Imeti steklenico tega grenčeca doma, pomenja, občevati želodec vseh nerednosti, ki so tako navadne ob vročem vremenu. Cena \$1.00. Na prodaj v lekarnah. Vedno zahtevajte pristnih Severov Zdravil.

Otekanje Napor Severovo Zdravilo za obisti in jetra Severov Nervoton obraza, rok in nog, kakor tudi medle oči in oslabelost so navadni znaki obistnebolezni. Nikar jih ne preziraj marveč začni takaj uživati. Njegov vpliv je pomirjeven na razdraženo občutno in ce. povrača jim životno moč, priganja potrnost in zagotavlja zdrav, občiljajoče spanje. Cena \$1.00.

ZANESLJIV ZDRAVNIŠKI SVET ZASTONJ. W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA ODVETNIK PATENTI GARL STROVER 1009-140 Washington St. CHICAGO. TEL. 3989 MAIN Dobra prijska Gostilna, kjer se dobil mazel in gorak prijek. Jos S. Stastny zek. : Pod vodstvom 2005 Blue Island Ave. delika Dvorana za društvene in unijske seje, in Vruca dvorana za koncerte, žentive in zabave. SALOON z lepo urejenim kegljskem in sveže Schoenhofen pivo priporoča ANTON MLADIČ, 937 Blue Island Ave. Chicago Ul.

Kedar potrebu ete obleke ali obuče, za se ali vaše dečke tedaj pridite k nam. Največja zaloga moške obleke, srajc klobukov in spodnega perila na zapadni strani. Cene zmerne. Unijsko blago. Izdelujemo obleke po naročilu. J. J. DVORAK & Co. 1853-55 Blue Island Ave. Telefon Canal 1198.

